

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szerda

84. szám.

Pest, június 21. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunator, Piáristák épülete) vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve félévre. Pesten házhozhozóval 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Pesten 2 ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizetünk.

Pest, június 21.

Ezelőtt, körülbelül egy hónappal, a hirben, és kiterjedtségben nagy Hevesvármegye elhatározta, hogy kebeléből június huszadikára Pestre a ministeriumhoz egy sallangós deputatiót fog küldeni. —

A fényes deputatio vasuton, szárazon és vizen tegnap megérkezett, hanem azért fátyos zene, vagy kivilágítás nem volt.

Ha minket a sors szeszélye Hevesvármegyének tett volna, a határozott bizalmi szavazat elhozatalára rövidebb időt, rövidebb utat követtünk volna. —

Rövidebb időt, mert egy hónap óta a tekintetes urak hazafiai keblében fakadt bizalomvirág azóta alig ha el nem hervadt.

Rövidebb utat — az az elővettem volna ott helyben Egerben egy fél iv papirt s e következő szókat irtam volna: Ministernek önöknek bizalmat szavazunk: Hevesmegye közönsége.

Ez sokkal radicalisabb modor lett volna.

Na de saját utjokat, módjokat megválasztani önök izlésétől függött. Önök azt hitték, hogy Batthyányi Lajosnak jelenlétével egy kellemes órát csinálnak, a vármegye bizodalmit nem is igen lehetvén rábizni, önök feljöttek Pestre.

És itt vannak. Isten hozta önöket!

Önök valószínűleg már határoztaak órát s helyet, hol összejönnek, glédába állnak s a deputatio elnökének indulójára, berukkolnak a szabadsajtó-utcai Cziráky-féle házba, hol az első emeleten egy zöld posztóval bevont és sárga szegekkel ki-vert ajtón túl, lakik a ministerelnök ur.

Ki lesz a fényes deputatio szónoka, nem tudjuk: hanem ha sejtünk szabad, aligha nem

Csiki Sándor, az egri casino bokrosérdemű jegyzője, s a táblabírói tulipánstylus nagy patriarchája.

Na ha ezen kedves ember ama határtalan bizalmat, mellyet Hevesmegye a ministerek iránt érez, utánozhatlan szónoki tehetségével a minister előtt amplificáltatni kezdi, az idő olyan későre fog nyulni, hogy Batthyányi Lajos kénytelen leend az egész deputatiót magánál ebédre marasztalni, pedig elnök ur rendszeren későbbben találta, mint az egri kanonok bármellyike.

Önök tehát eljöttek bizalmat szavazni!

Meg vagyunk győződve, hogy önök e bizalmi votumot tényekre fogják alapítani?

Ez ezek folytán sajnálattal kell abbéli tudatlanságunkat kivallanunk, hogy mi részünkről ilyen tényeket, mellyek megérdemelnék, hogy a vidékről illy fényes küldöttségek jöjjenek Pestre, bármint kutatózunk, nem igen tudunk lelmi.

Hanem, természetesen abból nem következik, hogy önök se tudjanak, sőt hisszük, hogy önök sokat is tudnak, mert felteszem önökről, hogy ha mindjárt Csiki Sándor lesz is szónokuk, még sem azért jöttek, hogy itt egy pusztá phrasissokból álló szolemnis dictiót mondjanak el.

Önök tisztában vannak magokkal. De azért ne vegyék tolakodásnak, ha önök dolgaiba mi is bele szólunk. Több szem, többet lát. Ez jó közmondás, s a jó közmondást a falukon igen szeretik.

Azért, ha önök Bathyány Lajos előtt vagy nyolczvan, kilenczven tényét, mint megannyi genialis tettét a kormánynak felemlítették, hallgassák meg csekélységünk tanácsát, s szónének még azon pontok közzé egy pár olyan tényét, mellyet mi nem annyira ajánlunk önöknek, mint csak emlékeztükbe hoztuk.

Meglehet, hogy azok, a miket mi hozunk fel, felesleges és elkésett dolgok, de ha több van, annál jobb, s különben is nincs olly terhes szekér, mellyre egy villa széna még fel ne térne.

Figyelmeztetjük tehát önöket ezen néhány petitiókra, mellyek önök beszédéből netán kimaradtak volna.

Mondjanak önök köszönetet, fejezzenek ki méltányos elismerést a ministerium azon ügyes politicájáért, melly szerint nagy előrelátásuknál fogva képesek voltak az országgyűlés befejeztétől fogva a hazát csendességben megtartani.

Ah, mert ez a csendes hónap a magyar nemzet új historiájának első lapján örökre szép betűkkel lesz megírva.

Gyönyörű emlékü hónap! Oh mi kedves volt harmincz napig élvezni a győzelem gyönyörét. Az ország csendes volt, legfeljebb néhány ujságíró zajongott, kik az országgyűlési munkák utáni álomot elég barbarok voltak háborgatni, szüntelen félreverte papírcsengetyűiket, s kiáltozák, hogy erősítsük magunkat, hogy forradalmi időszakban

élünk, hogy ne elégedjünk meg azzal, hogy az 1848-dik törvények közzé sikerült holtai egyet mást beirhatnunk, hogy Horvátországban a veszedelem a legkomolyabb, hogy erélyesen kellene fellépni a rossz elm csirájában megfojtására.

E pontok első tekintetre igen általánosoknak tetszenek, azért a gyengébbek kedvéért adjunk hozzá egy pár felvilágosító szót is.

Erősítsük magunkat. Ez alatt temérdek sok van érteve.

A többi között. Hogy első teendő a pénz és katona. Mert az új rendszer bejövetele óta, függetlenekké lettünk, következőleg magunkat csak mi magunknak kell megvédelmeznünk. Fenmaradásunkról másoknak csak azon időben volt érdekük gondoskodni, midőn országunk azon másoknak adófizető, katona adó, s gyarmati helyzetre kárhoztattatott territorium volt.

Ha ezen tételt önök igaznak hiszik, térjenek át a gyakorlati mezőre s vizsgálják meg, mit tett a ministerium ez ügyben az első hónapban.

Mutassanak fel önök ez ügyben valami tényét, s mi önöket mint szokták mondani holtig nagyságotlani fogjuk.

Pedig olyan idők vannak, urak, hogy máától hónapra nem lehet kombinálni.

Valami non putarem-féle esemény például Olaszországban egy fényes és elhatározó győzelem, mellynek következtében megalakulva s újjászületve a bécsi kormány majd másként beszélt volna velünk.

Ez nem történt, szavazzanak önök ezért köszönetet nem a ministeriumnak, hanem a magyarok istenének.

Az elmulasztás vétkes gondallansága mindenki előtt világos.

Hanem nem igen volt idő csak gondolni is ilyenekre, mert ez időben, tisztelt küldöttség itt Pesten szüret volt, vig szüret, ilyenkor pedig a magyar embernek jó kedve szokott lenni, búját baját a kancsóba felelji

Igen is szüret volt. Rettenetesen osztogatták a hivatalokat.

Malacot osztogattak a magyar embernek zsákkal kellett forgolódni. Hej pedig az olyan emberek ösztinteségében, kik a közügy gépezete körül zsákkal forgolódnak, nem igen kellene bizni.

A ministereket azon időben mind ilyen zsákos emberek dongták körül. Természetesen, hogy ezeknek első gondjuk volt, hogy az ő zsájkok ne maradjon üresen.

Illyesek kel tölt el a legdrágább hónap azon hónap, mellyre csik a Pesti Hírlap zágrábi levelezőjének azon arany mondása, hogy pár hónap előtt még könnyen el lehetett volna nyulni a horvát veszedelmet, most pedig csak tetemes erővel.

Tisztelt küldöttség, önök mint vármegye hozhatnak bizalmat a ministeri tanács asztalára; a

vármegzék megszabadultak a bécsi kormány proconsulaitól, és mint hisszük dolgaik azóta rendezben folynak. De mint magyarok, mint hazafiak? mint az ország legeredetibb népének küldötté másként kell gondolkozniok.

A vármegye rendbe jött, nem kellett önöknek félni, mint eddig holmi ráerőszakolt többségektől, de az egész haza védtelenül állott, és imádott háttárain bármely oldalról kelletkezett politikai külvihar szabadon rohanhatott volna be.

Ha a ministeriumokról akarunk itélni: Hagyjuk oda egy időre a megyei municipális ügyek szülőkörét. Előttünk az egész ország képe tűnjék fel.

Mi e hónap alatt békében, csendességben élünk. Logfeljebb csináltunk szép phrasisokat a kinyert, de semmivel sem biztosított szabadságunkra. Ellenségeink ez alatt phrasis helyett fegyverről gondolkoztak.

És látszik is, hogy készen vannak. Ime a második napban, miknek vagyunk tanui.

Nézzünk délre, s csodálkozunk, kik azok, a kik ellenünkben támadó harczzal lépnek fel, szám szerint annyira csekélyebb, szegényebb és tudatlanabb elem.

A magyarra nézve e kihívás már a lehető legnagyobb meggyalázás.

A Posti Hirlap zágrábi tudósítója pedig nyíltan elismeri, hogy mind ezt könnyen el lehet volna nyomni. És ezt mi magunk is tudjuk, és koránt sem az őszinte levelezőtől hallottuk először.

A ministerium ezt jól tudja, s vigyázzanak önök, ha a küldöttség szónoka a ministerium ebelsi ügyes politikáját graphice kezdendi dícsérgetni, a kormány több tagja úgy fogja magát érzenni, mintha tüzes parázson állanának.

A mik pedig most a második holnapban történtek, az boszankodással fog mindenkit eltölteni.

A ministerium politikája e perczen, mint mondani szokták, csak kipkedés kaphodás.

A ministerium az erőszak kitérésére mintegy kétségbe esetten három vármegyét diplomacie oda dobott a lázzadóknak. És lett e következése? Oh szegény gondolkozás mód, melly még folyvást azt hiszi, hogy a déli szlavok illyesmikért álltak volna fegyverbe.

Most a ráczok, mint mondják, a péterváradit várat követelik. Adják oda, ha azt gondolják, hogy ez kívánatainak legutolsója.

Nekünk ugyan hivatalos tudósítások nem járnak, de azért jól tudjuk, hogy a ráczok nemcsak elszakadni akarnak tőlünk, hanem az első felkelőtől az utolsóig, úgy van fellelkesülve, hogy ezen kényelem szerető tablabiró nemzetet elnyomva, magokat az éjszaki szlavokkal összefogják kapcsolni. Hogy aztán a jeges tengertől az Adriaig egy continuus szláv ország legyen.

Tisztelt küldetés. Ezek nem vármegyei dolgok. Ha önök egy kormányt melly illy rendkívüli időtken tartja kezében a gyeploket megítélni akarnak magasabb vidékről kell szét tekinteni.

Oh igen is, kormányunk az administratio kérdéseiben, az ország jövedelmeinek kezelésében az igazság kiszolgáltatás védelmében nagy bizalmat érdemel.

Nagy bizalmat érdemelnek tiszta és tántoríthatatlan hazafiságoknál fogva.

De politikájuk melly e szentséges haza függetlenségének mozdulhatlan alapját megvethetne e mai időben teljesen alkalmatlannak mutatkozott.

Mindég késcdelmeskedtek. Ha néha adta elő valami magát, megijedtek tettek egy lépést de azonnal visszastek.

Nem régen ezeldött elkiáltották magokat: hogy a haza veszedelemben van. De azon lankadságból és lassuságból melly a veszedelem ellen tett intézkedések mellett tapasztalható volt, mindenki láthatta, hogy a vészkiáltás a ministerium előtt nem volt több mint pusztá phrasis, mindt a jelen népgyűléses epochában minden szónok szájából hallhattunk.

Az illyen eljárás a magyar lelkesedésnek felprédálása.

E magasb szempontokra tessék a küldöttségnek figyelmeznii, és rögtön másképen fog gondolkozni. Tessék az illyenekre vonatkozó ügyekben vizsgálódnii majd gyönyörű példáit fogják önök tapasztalni a kevésse életre-valóságnak.

Gondolja meg ezeket a küldöttség s úgy járuljon szavazatával a ministeriumhoz.

Első a haza, midőn erről van szó, nem ismerünk személyeket.

A küldöttség azon tagjainak pedig kik azt gondolták, hogy hódolatukkal, a kegyeket osztogató ministeriumnak szemükbe fognak őt leni, kik azt gondolták hogy Battyani Lajos velök te s tu poharat fog ütni, s hogy tán emlékül saját úgy sem a leggazdagabb fürteiből egy egy csomocskát mindenkinck le fog vágni, szóval azoknak kik e hódolat által mellékes czélokot akartak elérni, mi részükről a mulatsághoz kedves egészséget kívánunk. —

Ollyan időket élünk, mellyekben eszünkinket szabadon kimondhatjuk.

A gondolat, a szó, s a sajtó lerázá lánczait s miért csak pár hónapokkal ez előtt Spielberg vagy Kuffstein falai nyitlak volna meg, az iránt most már tartozkodás nélkül nyilatkozik mindenki. —

Respublicáról szólani ez előtt a legmerészebb ábrándozó sem mert volna; s ki ezt tevő csak az által szabadulhatott az élethosszai bebörtönzés elől, ha jóakaró orvosai bolondnak nyilatkoztatták.

A körülmények változtak. Europa halad a republica felé, s csak a legszűkebb és korlátoltabb politikai értelem ígérhet még a monarchiának jövődőt. —

Ha valljon a republica vég megállapodási pontja e a társadalmi viszonyok meghatározásának, vagy pedig a természeti jogok még egy tökéletesebb és egyszerűbb társasági egyezkedés által fognak tisztába hozatni? egy olly kérdés, melyet még semmi politikai tan kit nem fejtett.

Mi azért a democratiai respublicát úgy tekintjük, mint az önkormányzás legkötelesebb nemét, s a nép míveltségi fokozatának legbiztosabb hévmérőjét.

És midőn azon tételt magunkóvá tettük egyszerűsmind azon erős meggyőződésünket is kifejeztük: hogy Magyarország politikai fejlődésének vég czélja sem egyéb- respublicánál.

De a milly erős hitünk, a most mondottak iránt ép olly határozottan valljuk: hogy honunk most még csak mint monarchia állhat meg; s pedig mint V-ik Ferdinand király alatti monarchia.

Ki lesz a következő király, miképen fog meg koronáztatni hol fog lakni? ezek olly kérdések, mellyeket semi tractatusok, semmi pragmatica sanctio biztosítása meg nem határozhat.

V-ik és respective I. Ferdinandnak az austriai monarchia mindenik kiegszítő nemzete hűséget esküdött; de fog e a következő királynak mindenik esküdni, s ha igen milly feltételek alatt, s ha nem milly következményekkel? ez más kérdés.

— Ezek után viágos, hogy V. Ferdinand magyar királyunknak biztos és veszélytelen helyeni tartózkodása Magyarországra nézve nemcsak kívánatos, hanem a legnagyobb fontosságú kérdés.

Királyunk mostani lakhelye, környezete pedig nem biztos, mi tartózkodás nélkül mondjuk ki, hogy életét is fenyegetettnek hisszük.

Királyunk jó ember, ezt láthatni rendeleteiből, nyilatkozataiból, mellyeket becsületes magyar ministereink utasítására, tanácsára adott.

Ugy de a jó embert gonoszak környezik, kik elibe szüntelen rémképeket tartanak, a veszélyeket nagyítva, és ellenkező oldalról jövőknck adják elő.

Nekünk nem lehet, nem szabad a királyt ez emberek kezei közt hagyni, kik részint Jellacsics czimborai, részint pedig határozatlan ingatag emberek, kik kis ujjokat odaadván egy pillanatra az ördögnek, most már egészen ennek hatalmában vannak.

A király — mint mondják — beteg, még pedig veszedelmesen.

Ki áll jót, hogy a gázság, — mellynek csak türzavar segíti elő terveit — istentelenségre is nem vetemedik?

Ki áll jót, hogy egy futár nem hozza megközelebből a király halálának híreit?

Europa nyugalma a Lajos Fülöp és Metternich életükből feltételeztetett. A politikusokat az események meghazudtolák; Lajos Fülöp és Metternich él, és Europa általános háborgásban van.

Mi szemeinket csak magunkra fordítjuk, s nem hiszünk csalódnii, ha állítjuk: miként Magyarország belügyeinek és külviszonyainak — ha nem is teljesen békes uton, de csekély zavarok mellett — kiegyenlítése V-dik Ferdinand királyunk életétől feltételeztetik.

A király halála jel volna a polgárháborura, melly az austriai birodalom mesterkéltén egybetartott különböző elemü részeiben és közt kitörne.

Azért nekünk a király életét biztositanunk kell, biztositanunk pedig csak magunk közt, csak Budán lehet.

Mi birjuk a királyi szót eljövetele iránt. Mi bizunk is annak szavában, ki eddigi ígéreteit beválta, ki a horvátokhoz és szerbekhez olly loyális és erőteljes proclamatiot bocsátott, ugy de e bizalom maga sem tetszik ellencinknek, kik a király leg is legközeleiben virasztanak, kik eledeleire felügyelnek és gyógyszerceit megrendelik.

Nádorunk és közlekedési ministerünk Innsbruckba mentek. Reményljük, hogy nem sokára a királyal fognak megtérni.

De mi az örökös reményben és bizalomban élésnek szomorú következményein eléggé okultunk. —

Ha a magyar kevesebbet hiszeu és reményt, s többet tesz, — most másképen állana.

Nekünk el kell készülnie mindenre. El a király nem jövetelére sőt halálára is; és el kell készülnie annak, hogy az egész erővel előtörő zavarok szilárdnak és keménynek találjanak.

Nekünk hadsereg kell, mentől nagyobb Hagyjá azért a ministerium a toborzást folytatni: a felcsapottakat pedig tüstént fogja tanítás és fegy alá; ne hagyjon százakat lézengni csak azért, hogy tán egy zászlóalj még nem teljes.

Nekünk pénz kell. Hadd lássuk mielőbb azon magyar bank-jegyeket. A hitel nőni fog azok megjelenésére, s hitel által nőni azok becse.

Pénz- és haderő! e két factorra van nekünk szükségünk legelőször; s ha az meg van, — mit Magyarországon még nem számíthatni a lehellen-ségek közzé, — akkor erélyes kormányzás mellett, nem félhetünk az idők semmi zivatarától.

A magyarban még ifju az erő és lángoló a tűz; nekünk még lehetetlen elvesznünk, ha csak a télenység el nem zsbasztja erőnket, és fontolható támogatás ki nem ólja a lelkesedés tüzeit.

Reményljünk, de készüljünk!

Csernátóni.

Nagy-Körös Junius 18. követválasztás.

Polgárszerkesztő!

Ma ment véghez nálunk a követválasztás. — Tanárky Gedeon, Gubody Sándor, és Nyári Pál követjelöltek közzül, a legelső nyert iszonyu többséget. —

Ezzel levelemet be kellene végezni ha elég zsarnok akarnék lenni, önt ilyen bámuló s kétkedő helyzetben addig is hagyni, míg e hihetetlen esemény felett bővebb tudomást vehetne.

Valóban csudálatos dolog.

Hogyan lehet egy ország nopszerű hazafiának, egy Nyárinak megbuknia ott; hol közte és egy Tanárki uram között volt a kérdés.

Szerkesztő! nem hagyhatom önt tovább e bámuló helyzetben.

Engedje meg ön, hadd mondjam el röviden mik történtek itt a választás előtt s mik a választás alkalmával.

Halljuk tehát.

Választás előtt néhány nappal, többen elhatározták magokat, Nyári Pált képviselőül elválasztani, melly alkalommal Thenke és Gubodi, kik bizony Tanárkinál hajszállal sem kisebb egyéniségek, szerényen lemondtak. Nem tudjuk ez utóbbi miért lépett fel ismét?

Tanárki Geduska ellenben nem csak le nem lépett, sőt büszkélkedve mondá; mikép igen csudálgozik, hogy ezen bizonyos egyének képesek az arany borjút még ma is bálványozni, s kijelenté mikép ő jóvendőjét senki kedvéért sem teszi kockára. —

Ugy tisztelt ur? értjük a többit.

Tehát megint hivatal kellene, ismerjük a jó madarat, nagyon jól tudjuk, hogy miért tanyázott egy időben 4 hónapig Bécsben.

Nagyon jól tudjuk, hogy miért korteskedett több éven át Lónyai oldalánál Tisza mellett a tisztelt képviselő ur. Tisza mellett! s ezzel mindent megmondtam.

Menjünk tovább.

Gedus ur szemében csakugyan nagy szálla volt Nyári. De el is kezdte ám aztán a piuczi,

conferenciázást, és saját becses személyére gyűjtöni a szavazatokat. Látni nem felede el a régi kortesmesterséget.

Halljuk csak!

Ivket becsájtott ki, mellyekben világosan kimondta, hogy a jövő országgyűlésre kizárólag nem nemes és pedig ötlet választás képviselőül. vagy ha ötlet nem, — a városi főjegyzőt (n.b. ő az) e, ej viczezelni is tud. Megparancsolta a tanácsnokoknak, mert notandum, tisztelt képviselőnk nagyon ért a bureaucraticus szellemű kormányzás-hoz, hogy részére szavazatokat gyűjteni semmi alkalmat el ne mulasszanak. És ezen aprócska zsarnokok sz. P.t kivéve, még hivatalos tekintélyüket is felhasználják a korteskedésre. A nemzetőr-kapitányok többnyire szinté ezen hivatalnokokból állván, mint ilyenek a nemzetőrséghöli kitiltás büntetése alatt parancsolták meg illető alattvalóiknak, mikép követválasztás alkalmával Tanárkin kívül ki nem nemes ember, másra szavazni ne bátorkodjanak. Ez történt az V. VI. VII. és VIII. századnál. Nagyon sajnáljuk, hogy illető nemzetőrök annyira engednek magokon zsarnokoskodni, s meggyőződésüket alacsony eselszövényeknek alárendelni hagyják.

Ezek történetek választás előtt.

Választás napján fő író Bakos Ambruzs. Ajánlá Tanárkit, különösen figyelemztetvén mint főbíró a választókat, hogy nemes embert semmi esetre, hanem egyedül a nem nemes Tanárkit válasszák képviselőül, s mutassák meg hogy képesek, ha akarják a több százados nemesi lánczot szétörve magokról lerázni.

Figyelemzteté a választókat, hogy ne hallgassanak hízegő szavakra, mellyek hasonlítanak a madarász sípjához; melly a madarokat édes hangjával magához édesgetvén hálójába keríti.

Ej ha! ugyan hol tanulta bátyám uram ezen szép phrasisokat.

Majd Gubodi ajánlatott, mire a sok „nem kell“ hangzottak.

Végre Thenke, Nyárit ajánlotta, — rövid, de tartalomdús beszéde végével — melly a derék Nyárihoz igazán illő volt, a számtalan éljenekből általános többséget reméltünk.

Tanárki is ajánlotta magát ilyen formán: ő nagy erőt lát abban, ha a körösi főjegyző is azon padon ül, mellyen a ministerek felelősségre vonatnak, mellyen a királyal alkudoznak.

Ezen praeludiumok után a szavazat elkezdődött: a sénátorok apostolokként a nép közt jártak, s tekintélyekkel capacitálták Tanárky részére a választókat.

Különösen Vajda L. obsitosból lett számvevő nagyon szépen szerepelt.

Kiírta?

Pest, július 20.

A zászlós és lármás tisztválasztómenetek az utcákról eltűntek. A megválasztott tanács névsorán megcsóválja a jét, s visszatér szerény műhelyéhez a választó egyenkint.

A tisztválasztás alatt egy Freund und Bürger így capacitálta polgártársait: meine Herren, jetzt will ich euch noch was sagen, der Graef? den will der radical kör, aber der radical kör wird uns nicht imponiren, wir imponiren uns selbst! Lebe hoch!

Azonban a candidáló választmány, a választókkal a kijelölt senátus névsorán összekapott, a választók nem akarták azokat, kiket a választmány. Lón vita, és egy küldöttség a minist riumhoz — oly f leletet adott, hogy rajta ismét összekaptak. Mindenik rész azt gondolta neki van igazs. No de mivel Karloviczot agyuztatják, s a muszka is közeleg, kibékülnek szépen, csendesen.

— Privát levélből olvastuk, hogy a ráczok akint csináltak meg csataterveket, hogy hazánkat leléről és éjszakáról egyszerre támadják meg; és még azt is, hogy a csatát egyenesen a budai general térre viendik. Zsivio.

— Már minden kávéházban beszélnek, hogy Jellasic egy igen igen magasrangú dámitól és férjétől passust kapott Amerikába. hova az összedelt pénzzel futni akar. A rászédett horvátok ütök, verik mellüket, a metropolita átkozódik.

— Tancsics barátunk a Siklósiaknak azt írja, ha ötlet választják képviselőnek, meg fogja szüntetni az elvett legelőik miatti panaszos helyzeteket, már most az a kérdés, ha még sem választatnék meg, nem fogna e megszűnni e criminalis helyzet Siklóson?

— Kérdés. Hol van e zürzavaros időben, szöles e világon a legkényelmesebb, s legboldogabb élet?

Felelet: Klauzál Gábor minister bureaujában.

— A ministerium Csernecky Jósefet váltó-feltörvényszéki úlnöknek nevezte ki, Csernecky Jósef pedig most azt beszéli, hogy ezt a so'cann's megfiztetést már a régi kormánytól várta, mert annak titokban is sok szép szolgálatot tett. Ministereink rágalmazói azzal biztatják Csernecky Jósefet, hogy olyan emberekre mint ő, a mi ministeriumunknak is lesz szüksége. Szépen lennének Sándor.

Czeglédről jun. 17. 1848.

Szerkesztő!

Követválasztásunk megtörtént. Követé lett Varga Sándor eddigi főjegyző köz és váltó-ügyvéd. —

Politikai tudománya átkozottul nem sok; de a magyar szó-lánczot igen jól tudja, Vahot laure gyönyörködhetik benne.

Politikai hite martius előtt körülbelöl semmi azóta aristocratico - democratico - monarch - republicanus választásakor Jakobinus eszméket pengetett, útrére tapintott a vöröstollas Czeglédnek. —

Mind e mellett szavazatot jobbra balra a ministerium nyert vele.

Barátai öt Girondistának tartják. Ery nagy historicus a Girondins-clubbot így jellemzi „jeunesse, vertu, beauté, talent.“

Ha követünk a nemzeti gyűlés előtt hebizonyítandja, hogy öt ezen magas tulajdonok közül csak egy is ékesíti, úgy elbűnöljük, hogy ő Girondista, és tapsolni fogunk.

Ellenkező esetben fűtülünk.

Véleményem szerint, legjobban betöltendi helyét, deputatiokban, szavazat-szedő választmányoknál, s hivatalos banquetekben.

E kis characteristicát korszerűnek véltém önnel közleni.

Vas Gábor, Czegléd polgára.

Köszönet és felszólítás a magyar zsidó naptár s évkönyv ügyében.

A pesti izraelita magyar egyesület, legszivesb köszönetet mondván hitsorsosinak ama élénk részvét, és gyámolításért, melyre az általa kiadott fennevezett évkönyvnek első évfolyama talált, bátorodik egyszersmind a t. cz. községek, a rabi, hit, szónok, tanító, író urak mint minden ügybaráthoz, őszinte kérelmét intézni: Méltóztassanak ezen közönségesen kor- és czélszerűnek elismert évkönyvnek második évfolyamát is becses politikai, statistikai, történeti, theologiai, szépirodalmi s másnemű adataik és dolgozataikkal gyámolítani és gazdagítani, és ezeket minél előbb beküldeni. A szabad sajtó mellett annál több érdekes dolgozatokra számíthatunk.

Kelt Pesten Juniusban 1848.

Az igazgató választmánytól

megbizott szerkeztőség:
Diósy Márton. Einhorn Ignác.

Főlhívás

a puskacsinálókhoz.

A pesti gépésztársulat műhelyeinek egy része fégyvergyárrá változtatván, még puskacsináló mesterek és legények, nem különben puskaágycsinálók is fognak felvétetni. A foglalkozást kívánók jelentsék magokat a hengermalom épületben az igazgatóságnál.

Pest junius 19. 1848.

Épen most jelent meg
Magyar Mihál
könyvkereskedésében:

Tájékoztás

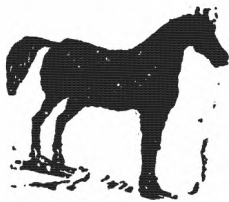
átalakulási

érdekeink körül

Irtá

Ötvenyi.

Ára 30 pkr.

Három darab 15 markos ló, melyek közül 2 hámos és 1 paripa eladandó.

Bővebben értesülhetni a tulajdonossal „Arany sas” vendéglőnél 2. sz. alatt, folyó hó 26-áig.

Heckenast Gusztávnál

kapható e korszerű irat:

Rendszeres elveken alapuló Pénzügyi eszmék, Törvényjavaslat a kármentesítésről

és a földbirtokosok

Hitelintézetének

leggyorsabb terve.

Irtá

Jerney Antal

ügyvéd és mérnök.

Megfejtetik: miként lehet a kincstár és magánbirtokosok számára a föld hiteléből mintegy

200,000,000.

forintnyi hasonértéket tőzsérek nélkül teremteni.

Ára 10 kr. pp. a hazáé.

Magy. közép- ponti vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órak.
" " tehervonat délben 11 ó. 45 p.
" " személyvonat délután 2 ór
Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 3 óra
45 percz.
" " Személyvonat reggeli 6 óra
25 perczkor.

" " Személyvonat délután 2 óra
15 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra 30 percz.

" " délután 2 óra 30 "

" " " 5 " 30 "

Vácraól Pest felé reggel 8 órakor

" " délután 4 "

" " " 7 "

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.
Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kapcsolatban Győrrel.

" Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részen, és május 7- és 21-kén Odessával.

" " minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyesül Galacz és Konstantinápolyal a török részen.)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

" Tittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

" Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkezik.

Szolnokból Tokajra.

E gőzös-járás folyvást folytatatik, ha semmi akadály nem lép közbe, minden csütörtökön Szolnokból Tokajra, minden vasárnap Tokajból Szolnokra.

Pest, május 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunasor Piaristák épülete). — A vidéken a postahivataloknál.

EGYES SZÁM ÁRA 3 kr. pp.